

1. Prvocisla: Kratky ukazkovy priklad na demonstraci baliku WEB . Nasledujici program slouzi pouze jako ukazka nekterych moznosti a sluzeb, které poskytuje programovací nástroj **WEB**. Jak již víme, **WEB** je speciální nástroj pro tvorbu dobře dokumentovaných programů. Toto programování nazýváme literární programování.

Tento ukazkový příklad měl za vzor Knuthův příklad, který pomocí balíku **WEB** literárně naprogramoval program na vypsání prvních 1000 prvočísel. Zatímco Knuth naprogramoval opravdu kvalitní program, který převzal od Edgera Dijkstra z jeho knihy *Notes on Structured Programming*, já zde předkládám pouze jednoduché příklady na toto téma, které každý jistě sám a možná, že i lépe naprogramuje. Programy budou rozepisovat a strukturovat více než při programování funkcí, ale ne ukazkových programů.

Můj ukazkový příklad budou vlastně příklady dva: jeden na určení, zda dané číslo je prvočíslo a druhý vypíše všechna prvočísla menší než p . Budeme jim říkat podprogramy.

⟨ Ukazkový program na určení prvočísel 2 ⟩

2. Jeden z podprogramů má vstup a druhý ne. A celý program potřebuje na začátku práce jednu vstupní hodnotu, podle které pozná, který z podprogramů má použít pro výpočty. Musíme si proto nadeklarovat konstanty a proměnné.

⟨ Ukazkový program na určení prvočísel 2 ⟩ ≡

```
program prvocisl;  
  const  $p = 30$ ;  
  var ⟨ Proměnné programu 4 ⟩;  
  begin ⟨ Větvení programu na dva podprogramy 3 ⟩;  
  end.
```

This code is used in section 1.

3. Vyber jednoho z podprogramu. Jedna z prvních věcí, která se musí udělat, je rozhodnout, kterou větví programu se budeme dále ubírat. Jak již jsem se zmínil, skládá se příklad ze dvou podprogramů a záleží na uživateli, jaký program chce zrovna používat.

```
⟨Vetvení programu na dva podprogramy 3⟩ ≡
  ⟨Vstupní hodnota pro určení vyberu podprogramu 5⟩;
  ⟨Vyber podprogramu podle vstupní hodnoty 6⟩
```

This code is used in section 2.

4. Nadefinujeme si pomocnou proměnnou, která nám poslouží pro nactení vstupu a dále podle ní pozname, který z podprogramů se má dále použít.

Pomocná proměnná *vyber* bude typu *word*.

```
⟨Proměnné programu 4⟩ ≡
vyber: word;
```

See also sections 8, 10, 14, and 18.

This code is used in section 2.

5. Nebudeme nijak testovat vstupní hodnotu. Tzn. při chybné vstupní hodnotě se běh programu zastaví. Budeme předpokládat, že uživatel ví, co chce a, nebude nijak zkoušet další vlastnosti programu.

```
⟨Vstupní hodnota pro určení vyberu podprogramu 5⟩ ≡
  writeln(`Program_nademonstraci_prvocisel`);
  writeln(`Muzes_si_vybrat:_zjistit_zda_zadane_cislo_je_prvocislo...1`);
  writeln(`_vypis_prvocisel_mensich_nez_p, .....2`);
  write(`Tva_volba:_`); readln(vyber)
```

This code is used in section 3.

6. Pomocí uživatelem zadane vstupní hodnoty program pozná, kde bude dále pokračovat ve výpočtu.

```
⟨Vyber podprogramu podle vstupní hodnoty 6⟩ ≡
  case vyber of
    1: ⟨Zjistí zda zadane číslo je prvocíslo 7⟩2: ⟨Vypis prvocisel mensich nez 13⟩
  end
```

This code is used in section 3.

7. Urci zda zadane cislo je ci neni prvocislo. Tento podprogram muzeme rozdelit na dve samostatne casti. V jedne zjistime cislo, ktere budeme dale zkoumat, a v druhe budeme provadet vlastni vypocet.

```

<Zjisti zda zadane cislo je prvocislo 7> ≡
  begin <Vstupni hodnota zkoumaneho cisla 9>;
  <Testovani zkoumaneho cisla 11>;
  <Vypis vysledku testu 12>;
  end;

```

This code is used in section 6.

8. V teto casti chceme nacist do pomocne promenne hodnotu testovaneho cisla, s kterou budeme dale pracovat.

Po cislu budeme pozadovat, aby bylo cele a kladne. Zvolime ho typu integer.

```

<Promenne programu 4> +≡
n: integer;

```

9. Vstupni hodnotu cisla nebudeme nijak testovat, predpokladame, ze je cele a kladne.

```

<Vstupni hodnota zkoumaneho cisla 9> ≡
  writeln(`Program_urci_zda_zadane_cislo_je_prvocislo`);
  write(`Zadej_cele_cislo_vetsi_nez_1:`); readln(n)

```

This code is used in section 7.

10. Pri urcovani zda dane cislo je/neni prvocislo pouzijeme tuto myslenku: budeme postupovat od 2 k odmocnine z n a po otestovani cisla 2 testujeme pouze licha cisla.

Musime si dodefinovat dalsi pomocne promenne. Dve ciselne a jednu logickou.

```

<Promenne programu 4> +≡
delitel, odmocnina: integer;
jeprvocislo: boolean;

```

11. Pro vypocet budeme pouzivat ciselne pomocne promenne *delitel* a *odmocnina* a logickou hodnotu *jeprvocislo*. *delitel* bude nabývat lichych hodnot az do *odmocnina*. Budeme jim delit zadane cislo n a pomoci zbytku po celociselnem deleni pozname, jestli je n nasobkem *delitel* a nebo neni. Pokud se *delitel* rovna *odmocnina* a zbytek po celociselnem deleni je roven 0, pak zadane cislo je prvocislo, tzn. *jeprvocislo* je *true*.

```

<Testovani zkoumaneho cisla 11> ≡
  if ((n = 2) ∨ (n = 3)) then jeprvocislo ← true
  else if odd(n) then
    begin odmocnina ← round(sqrt(n)); delitel ← 3;
    while (n mod delitel ≠ 0) ∧ (delitel < odmocnina) do delitel ← delitel + 2;
    jeprvocislo ← n mod delitel ≠ 0;
    end
  else jeprvocislo ← false

```

This code is used in section 7.

12. Nyni jiz staci jen vypsát vysledek.

```

<Vypis vysledku testu 12> ≡
  writeln;
  if jeprvocislo then writeln(`Zadane_cislo_n_je_jeprvocislo.`)
  else writeln(`Zadane_cislo_n_neni_prvocislo.`)

```

This code is used in section 7.

13. Vypis prvocisel mensich nez p . Tento podprogram na rozdíl od prvního netestuje zda zadane číslo je nebo není prvočíslo, ale vypisuje prvočísla, která jsou menší než zadane p .

Take se nyní nemusíme zabývat žádnými vstupními údaji od uživatele. Pouze mu předáme výsledek.

K výpočtu použijeme algoritmus, který se také nazývá Erastoténovo síto. Používáme zde dvě pomocné číselné množiny. Jedna na začátku obsahuje všechna čísla od 2 do p , označíme ji *síto* a druhá je prázdná, označíme ji *prvočísla*. Da se říct, že z množiny *síto* nám do množiny *prvočísla* propadávají přes síto pouze prvočísla. A budeme přesívat tak dlouho, dokud množinu *síto* nevyprázdíme, pak v množině *prvočísla* budou jen sama prvočísla menší než p .

```

⟨Vypis prvocisel mensich nez 13⟩ ≡
  begin ⟨Inicializace pomocnych mnozin 15⟩;
  repeat ⟨Hledani dalsiho prvocisla 16⟩;
    ⟨Eliminace nasobku prvocisla ze sita 17⟩;
  until síto = [];
  ⟨Vypis sita 19⟩;
end

```

This code is used in section 6.

14. Musíme si nadefinovat dvě pomocné množiny kladných celých čísel a pomocné číselné proměnné pro práci s čísly v množinách.

```

⟨Promenne programu 4⟩ +≡
síto, prvočísla: set of 2 ..  $p$ ;
dalsiprvočísla, nasobekprvočísla: word;

```

15. Dale si musíme inicializovat obe pomocné číselné množiny a jednu pomocnou číselnou proměnnou.

```

⟨Inicializace pomocnych mnozin 15⟩ ≡
  prvočísla ← []; síto ← [2 ..  $p$ ]; dalsiprvočísla ← 2

```

This code is used in section 13.

16. Z pomocné množiny *síto* budeme vybírat prvočísla a budeme je zapisovat do množiny *prvočísla*.

```

⟨Hledani dalsiho prvocisla 16⟩ ≡
  while ¬(dalsiprvočísla ∈ síto) do dalsiprvočísla ← succ(dalsiprvočísla);
  prvočísla ← prvočísla + [dalsiprvočísla]

```

This code is used in section 13.

17. Pak už jen stáčí z množiny *síto* odebrat všechny násobky posledního prvočísla.

```

⟨Eliminace nasobku prvocisla ze sita 17⟩ ≡
  nasobekprvočísla ← dalsiprvočísla;
  while nasobekprvočísla ≤  $p$  do
    begin síto ← síto - [nasobekprvočísla]; nasobekprvočísla ← nasobekprvočísla + dalsiprvočísla;
    end

```

This code is used in section 13.

18. Tento postup opakujeme dokud neodebereme z množiny *síto* poslední číslo a pak už máme v množině *prvočísla* výsledek, který můžeme vypsat.

K tomu použijeme novou pomocnou proměnnou i , která bude postupně nabývat hodnot od 2 do p a pomocí které vypíšeme prvočísla z množiny *prvočísla*.

```

⟨Promenne programu 4⟩ +≡
i: integer

```

19. Nyni budeme testovat jestli cislo i je v mnozine *prvocisla*. Jestli ano, pak je vypiseme, jestli ne testujeme i o jednicku vyssi. Jako prvni prvocislo vypiseme cislo 1, ktere sem samozrejme take patri, ale kvuli vypoctu jsme ho do pomocne mnoziny *sito* nezahrnuli, jiste kazdy vi proc.

```
<Vypis sita 19> ≡  
  writeln('1');  
  for i ← 2 to p do  
    if i ∈ prvocisla then writeln(i)
```

This code is used in section 13.

20. Index. Zde je rejstrik vseh pouzitych pojmu.

boolean: 10.

dalsiprvocislo: 14, 15, 16, 17.

delitel: 10, 11.

Dijkstra, Edsger: 1.

Eratostenovo sito: 13.

false: 11.

integer: 8, 10, 18.

jeprvocislo: 10, 11, 12.

Knuth, Donald E: 1.

nasobekprvocisla: 14, 17.

odd: 11.

odmocnina: 10, 11.

prvocisl: 2.

prvocisla: 13, 14, 15, 16, 18, 19.

readln: 5, 9.

round: 11.

sito: 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19.

sqrt: 11.

succ: 16.

true: 11.

vyber: 4, 5, 6.

word: 4, 14.

write: 5, 9.

writeln: 5, 9, 12, 19.

- ⟨Eliminace nasobku prvocisla ze sita 17⟩ Used in section 13.
- ⟨Hledani dalsiho prvocisla 16⟩ Used in section 13.
- ⟨Inicializace pomocnych mnozin 15⟩ Used in section 13.
- ⟨Promenne programu 4, 8, 10, 14, 18⟩ Used in section 2.
- ⟨Testovani zkoumaneho cisla 11⟩ Used in section 7.
- ⟨Ukazkovy program na urcovani prvocisel 2⟩ Used in section 1.
- ⟨Vetveni programu na dva podprogramy 3⟩ Used in section 2.
- ⟨Vstupni hodnota pro urceni vyberu podprogramu 5⟩ Used in section 3.
- ⟨Vstupni hodnota zkoumaneho cisla 9⟩ Used in section 7.
- ⟨Vyber podprogramu podle vstupni hodnoty 6⟩ Used in section 3.
- ⟨Vypis prvocisel mensich nez 13⟩ Used in section 6.
- ⟨Vypis sita 19⟩ Used in section 13.
- ⟨Vypis vysledku testu 12⟩ Used in section 7.
- ⟨Zjistí zda zadane cislo je prvocislo 7⟩ Used in section 6.

	Section	Page
Prvocisla: Kratky ukazkovy priklad na demonstraci baliku WEB	1	1
Vyber jednoho z podprogramu	3	2
Urci zda zadane cislo je ci neni prvocislo	7	3
Vypis prvocisel mensich nez p	13	4
Index	20	6